

1. Inleiding

In de doelstelling van Scouting Nederland staat “Scouting is open voor iedereen, ongeacht geslacht, afkomst of levensbeschouwing.” In de praktijk betekent dat dat de vereniging iedereen ruimte wil geven om lid te zijn van Scouting. En dat Scouting het van groot belang vindt dat iedereen zich ook veilig en prettig voelt om zichzelf te zijn. Zo nu en dan krijgt Scouting Nederland de vraag hoe een groep om kan gaan met transgender jeugdleden. Nu er steeds meer aandacht voor komt voor transgenders, zal deze vraag vaker voorkomen. Daarom hebben we een aantal vragen en antwoorden op een rijtje gezet. We hopen dat deze informatie en ervaringen het in de toekomst makkelijker maken voor andere transgender kinderen, zodat ook zij zich als scout kunnen ontwikkelen en veel plezier aan Scouting kunnen beleven.

De vragen zijn beantwoord door een aantal deskundigen. Rosalie is socioloog, en heeft veel kennis van de onderwerpen gender en identiteit. Zij heeft de vragen beantwoord vanuit een wetenschappelijke invalshoek. Lise is ervaringsdeskundige en is lid van het Rainbow Scouting-team van Scouting Nederland. Lise geeft aan zelf erg principieel te zijn als het over transinclusiviteit gaat, maar wil graag het gesprek op gang kunnen brengen en tegelijk trouw te blijven aan zichzelf. Jaap en Taya zijn ouder van een transgender kind dat bij Scouting zit, bij een ongemengde speltak. Ze hebben er voor gekozen om het kind in te schrijven bij de speltak dat past bij het geslacht waarmee hun kind zich identificeert en niet in de speltak dat past bij het geboortegeslacht. Taya heeft een [blog](#) waarin ze de ervaringen van haar en haar dochter beschrijft. Daarnaast hebben we informatie van de KNVB gekregen over hoe zij met deze onderwerpen omgaan binnen de voetbalbond.

(Lise) Voor ik in detail inga op de vragen, wil ik uitleggen wat mijn uitgangspunt is voor het beantwoorden daarvan. Dit uitgangspunt is gebouwd op mijn eigen ervaringen en gevoelens als transpersoon, alsmede op die van de internationale transgender community. Een transgender jongen *is* een jongen, een transgender meisje *is* een meisje en een non-binary kind *is* non-binary (zie paragraaf 2).

Verschillende mensen gebruiken verschillende termen om over gender en transgender-zijn te praten, zoals bijvoorbeeld “geboren zijn in een verkeerd lichaam”. De omschrijving ‘jongen die een meisje wil zijn’ gebruiken we in de transgender community vrijwel niet. We gaan namelijk uit van het gender waarmee we ons identificeren, het gender dat we van binnen zijn en niet van het gender dat we bij de geboorte kregen toebedeeld op basis van de uiterlijke geslachtskenmerken. Om te voorkomen dat iemand zich ongemakkelijk of onbegrepen voelt, is het goed te overleggen over de manier waarop je over het onderwerp praat.

We zullen ons in dit document drie vragen stellen:

- Wat betekent dit voor het kind zelf?
- Wat betekent dit voor de andere kinderen in de speltak?
- Wat betekent dit voor de leiding?

Vervolgens staan we stil bij vragen als:

- “Hoe gaat het dan in de volgende speltakken?”
- “Wat kun je met ouders afspreken?”

Het document sluit af met diverse tips die je binnen je groep kunt gebruiken.

2. Definities

Voordat we kijken naar de vragen is het goed om eerst een aantal begrippen uit te leggen.

Je biologische sekse is de sekse die je mee krijgt bij je geboorte en wordt bepaald door de uiterlijke geslachtskenmerken. Bij de meeste mensen is dit mannelijk of vrouwelijk, maar soms zit het er tussenin.

Jouw seksuele voorkeur wordt bepaald door op wie je verliefd wordt: op het andere geslacht, op het zelfde geslacht, op beide geslachten of misschien zelfs helemaal niet. De seksuele voorkeur staat los van het biologische geslacht.

Genderexpressie: Zet twee jongens naast elkaar en de ene is "stoerder" dan de andere. De ene vrouw voelt zich prettiger in een rokje en met make-up op, de andere met een spijkerbroek en een leren jas.

Daarnaast is er de genderidentiteit: vind jij van jezelf dat je (ongeacht jouw geboortegeslacht en jouw seksuele voorkeur) dat je een man of een vrouw bent?

Transgender: De biologische sekse is helemaal niet zo eenduidig als men over het algemeen denkt: de strikte, biologische en sociale scheiding (in het Engels: binary) tussen man en vrouw is een Westers concept van de laatste paar eeuwen, die we tegenwoordig als vanzelfsprekend ervaren. Bij de meeste mensen komt de biologische sekse overeen bij de genderidentiteit, maar bij transgender mensen vallen de biologische sekse en de genderidentiteit niet samen.

(Non)-binary: Daarnaast zijn er ook non-binary personen (niet-binaire, identiteiten) die zich niet identificeren met één van de twee seksen.

3. Wat betekent dit voor het kind?

Rosalie: Het helpt een kind als jij als (bege)leiding, de genderidentificatie van een kind niet in twijfel trekt. Het is namelijk gebleken dat kinderen die zich moeten conformeren aan een genderlabel waar zij zich niet prettig bij voelen, hier dikwijls trauma's door oplopen. De kans is groter dat jij als leidinggevende een kind schaadt door diens genderidentiteit te negeren of in twijfel te trekken, dan het risico dat je (ten onrechte) meegaat in de genderkwestie, zoals gezien door het kind en de ouders. Of deskundigen van bijvoorbeeld de genderpoli van het Medisch Centrum van de Vrije Universiteit in Amsterdam (VUmc). Natuurlijk kun je als buitenstaander (de leiding of de groep) zorgen hebben of het wel goed voor het kind is. Bij twijfel of om risico op escalatie te voorkomen: raadpleeg het VUmc of andere deskundigen. Het is beter mee te gaan in de wens van het kind. Zeker als het kind op school al de transitie heeft gemaakt. Anders is het psychologisch verwarrend en potentieel schadelijk voor de ontwikkeling en het welzijn van het kind.

Lise: Ja, dit is absoluut het beste, en ik zou zelf zeggen: noodzakelijk voor het kind. Verschillende wetenschappelijke onderzoeken hebben uitgewezen dat kinderen vele malen gelukkiger zijn als zij van hun omgeving erkenning en 'support' krijgen in hun transitie en hun identiteit.

Dit Engelstalige artikel geeft een kort overzicht:

<https://www.washington.edu/news/2016/02/26/transgender-children-supported-in-their-identities-show-positive-mental-health/>

Scouting is er voor iedereen en dat elk kind op Scouting een veilige plek heeft om zichzelf te zijn, om herkend en erkend te worden voor wie hij is, dan kan dat alleen maar positieve gevolgen hebben.

Jaap: Een ander issue wat niet onderschat mag worden, is dat je als ouder en ook als leiding altijd in je achterhoofd moet houden dat de gevoelens mogelijk nog omdraaien. Houd dit bespreekbaar tussen ouders en leiding. Je wil daarmee voorkomen dat het kind straks angstig is om ervoor uit te komen dat het toch terug wil, maar omwille van de omgeving 'als meisje' door het leven blijft gaan.

Taya: Het is goed om ook eens te kijken bij experts als [Transvisie](#). Dit is een belangenbehartigingsorganisatie voor transgenders. Zij hebben ook een onderdeel GO voor ouders

van genderkinderen. En tot slot: als je twijfelt: PRAAT MET OUDERS. Vraag niet zomaar allerlei info aan zonder eerst met ons als ouders te praten. De ouders en het kind zijn de échte deskundigen.

4. Wat betekent dit voor de andere kinderen in de speltak?

Rosalie: Juist omdat kinderen zich op die leeftijd nog vormen en openstaan voor ideeën zal het makkelijker zijn om een kind met een andere biologische sekse dan hun genderidentificatie te accepteren. Sterker nog, je kunt het als aangrijpingspunt pakken en vertellen dat er gewoon mensen zijn die in het verkeerde lichaam worden geboren.

Bij navraag bij ouders blijken de zorgen hierover vaak gevoelsmatig en niet-rationeel, men denkt dan bijvoorbeeld aan grensoverschrijdend gedrag en zo wordt een jong kind al geseksualiseerd, terwijl kinderen daar zelf nog niet mee bezig zijn.

Kortom: dit is goed voor de speltak. Kunnen ze gelijk wat leren over deze tijd. Enig risico op pesterijen bestaat, maar dat risico is vele male hoger wanneer je dit niet doet en je als leiding daarmee indirect aangeeft dat het kind dus verkeerd zit. Het beste is om de situatie zo snel mogelijk te normaliseren, maar ook voor vragen van de kinderen open te blijven staan. Bezorgde ouders, die na een infomoment nog steeds vragen hebben, kun je eventueel doorverwijzen naar de eerder genoemde experts of naar Scouting Nederland.

Lise: Ja, dit is ook goed voor de speltak. Kinderen zijn vaak veel begripvoller en opener dan volwassenen. Het is wel van groot belang dat het transgender jeugd lid goed begeleid en geïntroduceerd wordt door de leiding. Als dat zorgvuldig gebeurt, is er geen reden tot zorg.

5. Wat betekent dit voor de leiding?

Rosalie: Dit is een onderwerp wat erg bij deze tijd past. Transgender-zijn wordt steeds meer genormaliseerd. Het proces begint zich met horten en stoten te voltrekken, maar het is niet een "probleem" dat zich zo nu en dan voor zal doen en waar we dan een "oplossing" voor moeten vinden. Steeds meer transmensen kunnen nu veilig zichzelf zijn, ook bij Scouting. Lees je in, informeer jezelf, overleg met de ouders en desnoods met professionals. Er is enig risico op zwaardere belasting van de leiding of groep door de bezorgdheid van betrokkenen, zoals ouders van andere kinderen. Het is dan goed om duidelijk te maken wat wél en niet kan (of gewenst is). Je kunt een grens trekken bij vragen van andere ouders over dit kind, die zich zorgen gaan maken over of dit goed voor het betreffende kind is. Het is namelijk niet aan andere ouders en leiding om zich op die manier te bemoeien met wat goed is voor een kind. Je kunt natuurlijk een ouderavond organiseren en hen de gelegenheid geven om vragen te stellen, maar hier mag je zeker een grens aan stellen. Maak jij je als leiding of ouder je écht zorgen over de gezondheid van het kind, dan bel je zelf het VUmc of doet een melding van kindermishandeling bij Veilig Thuis, al zou het zo ver niet moeten komen. Bovendien loopt zo'n kind hoogstwaarschijnlijk bij een heel expertisecentrum met betrokken psychiaters, psychologen, orthopedagogen, artsen enzovoorts. Die weten wat ze doen, durf daarop te vertrouwen. Bij hen ligt die verantwoordelijkheid en de kennis.

Lise: Als de leiding zich goed voorbereidt hoeft dit echt geen probleem te zijn. Door je bijvoorbeeld bekend te maken met de problemen waar transgender kinderen mee kunnen worstelen. En door goed met het jeugd lid en de ouders te overleggen wat zij nodig hebben,.

Aanvulling op alle bovenstaande punten: wanneer een transgender kind bij de verkeerde speltak terecht komt, zal het waarschijnlijk doodongelukkig zijn bij Scouting, omdat het niet zichzelf mag zijn. Door het kind mee te laten draaien in de speltak waarin het past, zullen zowel het kind, de speltakgenoten, als de leiding hiermee een positieve ervaring opdoen. De verantwoordelijkheid van de leiding is om er voor te zorgen dat alle kinderen in de speltak zich veilig en gewaardeerd voelen.

Wat kun je tegen leidinggevendenden zeggen, die zoiets hebben van: "Oké, ik wil het best proberen en het is misschien wel beter voor het kind", maar het diep in hun hart toch maar "raar" vinden?

Jaap: Met betrekking tot leiding die zegt dat ze het 'wel willen proberen' denk ik dat je ook niet van iedereen mag verwachten dat ze er helemaal open voor staan en klaar voor zijn. Dit is de samenleving waarin we leven en je kunt het mensen niet kwalijk nemen wanneer ze meer moeite hebben met de situatie dan anderen. Probeer binnen de leidinggroep een aantal medestanders te vinden die het wel volledig accepteren en probeer af te spreken dat die personen zich voornamelijk met de situatie bezig gaan houden. Maar sluit de mensen die er meer moeite mee hebben niet buiten en probeer deze op een rustigere manier en minder confronterend er toch bij te betrekken. Probeer niet beschuldigend te zijn, vaak hebben mensen onvoldoende informatie. Zoals gezegd is het niet alleen een overgang voor het kind, maar ook voor de omgeving, dus ook daar moet begrip voor zijn. Probeer ook uit te leggen dat een dergelijke beslissing niet over een nacht ijs gaat. Er is een heel traject aan behandelingen/diagnoses aan vooraf gegaan en wordt een beslissing gemaakt in overleg met behandeld psycholoog, etc.

Taya: Bedenk goed wie welke vragen gaat beantwoorden als er vragen komen van andere ouders. Sommige vragen hoef je ook helemaal niet te beantwoorden. Bijvoorbeeld vragen over het 'waarom' van het transgender-zijn en over de voortgang van de transitie op zich. Je stelt immers ook geen vragen over het geloof van een jeugdlid of over een veganistische opvoeding, ondanks je eigen gedachten daarover. Maak dat ook duidelijk naar de ouders van andere kinderen. Het is aan de ouders van het kind, het kind zelf, en de mogelijke betrokken professionals om keuzes te maken in het proces. Vragen over hoe iets gaat, kun je uiteraard wel stellen: Hoe doen we dit in de groep? Hoe vertellen we het? Hoe gaan we om met pesten? etc.

6. Hoe gaat het dan bij de volgende speltakken?

Rosalie: Om het oprakelen van de kwestie te voorkomen en daarmee het risico op schade aan het kind, leiding of groep te verminderen, kun je het kind op het moment van overvliegen gewoon behandelen als het gender waarmee het zich dan identificeert. Met andere woorden: heb jij een kind met de biologische sekse 'jongen' bij de welpen naar de meisjesspeltak laten gaan, dan is het niet goed om dit bij het overvliegen naar de opvolgende speltak jaren later, dit opnieuw als een issue op de agenda te zetten. Gewoon net als de andere kinderen laten overvliegen. Gewoon net als de andere meisjes naar de volgende speltak laten gaan dus, want ze is tenslotte dan ook een meisje.

Taya: Ja precies: "want ze is tenslotte ook gewoon een meisje".

Lise: De welp zou gewoon door moeten kunnen stromen naar de passende volgende speltak. In de scoutsleeftijd gaan in de meeste gemengde groepen de jongens en meisjes apart slapen, dus op dat moment zouden andere ouders vragen gaan stellen en bezwaar kunnen maken. Als het jeugdlid tegen die tijd echter al meerdere jaren als jongen of meisje bij de welpen heeft meegedraaid, zullen de andere scouts er waarschijnlijk niet heel raar meer vinden. Het kan natuurlijk zijn dat een transgender jeugdlid dan zelf wel graag apart wil slapen/omkleden, maar dat kan tegen die tijd in overleg met ouders, leiding en jeugdlid zelf worden besproken.

Jaap: Onze dochter gaat binnenkort inderdaad naar de gidsen en eigenlijk zien we dat helemaal niet als bijzondere stap (niet anders dan een niet-transgender meisje die van kabouters naar gidsen gaat). De afspraken die nu staan; toilet en slapen bij meisjes, douche apart, blijven ook dan gewoon gelden. Het voordeel van deze afspraken nu al maken, is dat we ze straks bij de pubertijd niet hoeven aan te passen. En iedereen in haar omgeving (er gaan meer meisjes uit haar klas naar die middelbare school en er vliegen meer kabouters over) vindt het al normaal hoe het nu gaat. Eigenlijk leg je op jonge leeftijd een basis voor de pubertijd. Komt dus weer neer op helderheid, duidelijkheid, openheid en logisch nadenken, ook met oog voor de toekomst.

7. Wat kun je met ouders afspreken?

Rosalie: Je kunt met ouders van andere kinderen afspreken dat er met de beste intenties en naar eer en geweten gehandeld wordt, dat er professionals bij betrokken zijn en er informatie ingewonnen is.

Wanneer de ouders nog vragen hebben, kun je kijken of er iemand in de groep geschikt is deze te beantwoorden. Indien er niemand is die dit echt goed kan, kun je doorverwijzen naar externe professionals voor extra informatie. Ook kun je als groep een grens trekken wat betreft hoe ver andere ouders hier zich überhaupt mee 'mogen' bemoeien.

Stel nou bijvoorbeeld dat het niet om een genderkwestie ging, maar over iets anders, zou het dan gepast zijn of geaccepteerd moeten worden dat andere ouders zich hier veelvuldig en intensief mee bemoeien? Nee, het is niet aan hen. Enkel zorgen over hun eigen kind kunnen worden geadresseerd en die loopt echt geen risico wanneer er een transgender kind in de speltak zit.

Lise: Het is voor het kind denk ik belangrijk om meteen goed te beginnen, dus ik zou zorgen dat alles goed geregeld en afgesproken is vóór de eerste opkomst. Dus de inschrijving in Scouts Online en eventuele administratie van de groep, zodat het jeugdlid niet bij de verkeerde (lees: geboorte)naam wordt aangesproken. Dat is hier en daar mogelijk lastig met bijvoorbeeld medische formulieren voor zomerkamp en dergelijke, dus daar moet de leiding integer mee omgaan.

Verder kan met de ouders en het kind overlegd worden hoe het te introduceren in de groep. Als een kind niet wil dat de andere kinderen weten dat het transgender is, is dat in eerste instantie niet echt nodig, maar dan moet er heel goed nagedacht worden over hoe te reageren als er toch vragen komen. Ook moet er nagedacht worden over wat er gebeurt tegen de tijd dat er door het begin van de puberteit misschien vragen komen van andere kinderen, omdat een transgender jeugdlid niet dezelfde veranderingen doormaakt (als een transjongen de baard niet in de keel krijgt bijvoorbeeld).

Als een kind dat wil, kan het natuurlijk als transgender worden geïntroduceerd. Ik ben zelf niet erg goed bekend met de welpenleeftijd en wat de meest gepaste manier is om transgender-zijn uit te leggen. Ik denk dat het ook aan het kind zelf moet zijn om te bepalen wat goed voelt. Het is wel belangrijk om hier ook weer niet al te veel de nadruk op te leggen, zodat het niet 'die trans-jongen' of 'dat trans-meisje' wordt. Het kind is gewoon een jongen of meisje.

Het is misschien ook goed om te bespreken wat te doen als het toch niet soepel loopt, hoe eventuele vragen van andere kinderen beantwoord of 'doorverwezen' kunnen worden.

Hetzelfde geldt voor hoe de leiding omgaat met vragen van andere ouders of bijvoorbeeld leiding uit de regio. Het is niet wenselijk om zomaar persoonlijke informatie over iemand te delen, ook niet over een kind.

Jaap: Toen iedereen open stond voor een overgang van de jongenswelpen naar de meisjeswelpen is er een plan gemaakt om de overstap in goede banen te leiden. Communicatie richting de jeugdleden in beide speltakken en naar de ouders van (met name) de nieuwe speltak. In deze communicatie is bewust gekozen voor een heldere en eenvoudige communicatie, in de vorm van een mededeling. Dit is gedaan om te voorkomen dat er een discussie zou ontstaan met ouders.

Taya: Ik zou nog toe willen voegen dat veel transkinderen en -jongeren vaak niet trans genoemd willen worden (stealth; dat je als transkind niet vertelt dat je trans bent. Bijvoorbeeld een transjongen gaat gewoon als jongen door het leven). Echter bij jonge kinderen is dat niet altijd aan te raden. Je ziet vaak dat er dan toch gepraat wordt (een andere welp kent iemand die het kind kent van school en gaan praten: Hé hoe zit dat met...). Bespreek dit wel met ouders en kind, omdat openheid vaak meer problemen voorkomt. Mijn dochter wilde bijvoorbeeld niet dat anderen wisten dat ze 'eigenlijk een jongen was'. Wij hebben ervoor gekozen om die terminologie dan te vermijden en dan te zeggen "ze was altijd al een meisje, maar is toevallig met een piemel geboren" zodat het transkind zich wel kan voorstellen aan anderen als meisje en niet als 'eigenlijk een jongetje die een meisje wil worden'. Mogelijk is het fijn om naar andere ouders toe aan te geven wat de medische stappen zijn, bijvoorbeeld dat jonge kinderen nog geen operaties of hormonen krijgen en wanneer dan wel gaat gebeuren.

8. Hoe kijkt Scouting Nederland tegen dit onderwerp aan?

Scouting Nederland: Scouting staat open voor iedereen. Ongeacht geslacht, afkomst of levensbeschouwing. En daarbij hoort ook: ongeacht genderidentiteit. Scouting vindt het van groot

belang dat iedereen zich binnen Scouting veilig en prettig voelt om zichzelf te zijn. Daar willen we jeugdleden en vrijwilligers in ondersteunen door het geven van informatie, maar vooral door het benadrukken van de boodschap dat Scouting open staat voor iedereen en dat we ons daar blijvend voor inzetten om het mogelijk te maken dat iedereen zich ook prettig voelt en zichzelf mag zijn.

Lise: Scouting is er voor iedereen, en moet een plek zijn waar kinderen in een veilige omgeving kunnen zijn wie ze zijn. Dat geldt voor *alle* kinderen, want boven alles zijn transgenderkinderen gewoon *kinderen*.

9. Tips

Jaap: We hebben de praktische zaken van te voren besproken en deze helder in de communicatie meegenomen. Zaken als toiletbezoek, maar ook douchen en slapen tijdens het kamp en bezoek aan zwembad. Alles is aangegeven zodat er geen vragen over konden ontstaan bij andere ouders. Onze dochter gaat gewoon naar het meisjestoilet en slaapt gewoon bij de meiden. Douchen doet ze wel apart. Doordat we dergelijke zaken direct communiceerden en daarnaast hadden aangegeven dat men bij vragen altijd contact mocht opnemen met de leiding, het bestuur of ons, is er geen onduidelijkheid ontstaan. We hebben dit ook nog besproken bij de eerstvolgende ouderavond, als voorbereiding op het kamp. Daar kregen we praktische vragen, maar voornamelijk heel veel begrip en complimenten over de manier waarop we het aangepakt hebben. Na deze bijeenkomst is er nooit meer iets over gezegd of gecommuniceerd. Ik denk zelfs dat er nieuwe kabouters zijn die niet weten dat onze dochter eigenlijk een jongen is. En dat is ook goed; het is voor haar alleen maar frustrerend om er telkens eraan herinnerd te worden. Ze is nu een meisje en niet meer de buitenstaander.

Taya: Er zijn natuurlijk altijd zorgen van andere ouders en van leiding omtrent kampen en samen slapen en samen douchen? Wat is het beste voor iedereen? Het is in elke geval slecht voor een kind om te douchen met het 'oude' geslacht (doet dus schade, en geeft verkeerde boodschap). Meestal leeft het probleem omtrent douchen en slapen vooral in hoofden van ouders. Zeker jonge kinderen doen er niet heel moeilijk over en zeggen bijvoorbeeld 'Pietje is een jongen met een vagina' of 'Marietje is gewoon een meisje met een piemel'.

Jaap: Voornaamste tips die ik mee kan geven is dat het gewoon bespreekbaar moet blijven. Zowel als ouders richting leiding, als leiding richting andere ouders en als ouders naar elkaar. Wij hebben altijd de ruimte geboden om in gesprek te gaan en ik denk dat juist die houding ons kracht heeft gegeven en bovendien een signaal naar de andere ouders gaf. Wanneer je als ouders sterk overkomt, merk je dat het eerder geaccepteerd zal worden, zowel door leiding als door andere ouders. Maar je moet er ook niet te strak en hard inzitten. Het is voor iedereen zoeken naar de juiste modus, heb dus allemaal begrip voor elkaar. Maak je niet druk als het een keertje verkeerd gaat. Bespreek met elkaar de overgangperiode. Wanneer iemand vragen heeft, zorg dat die direct beantwoord worden. Zelfs wij spreken onze dochter nog wel eens per abuis met 'hij' aan. Het is een taak van de ouders om daar jouw kind op voor te bereiden en aan te geven dat mensen dit niet verkeerd bedoelen. Het is heel normaal dat een dergelijke overgang met (liefst zo min mogelijk) vallen en opstaan gaat.

Do's	Don't's
Overleggen met het kind, ouders en eventueel met professionals.	Een eventueel eigen contrasterende mening voorop zetten.
Het kind aanspreken met de voornaam, genderlabel (jongen/meisje, hij/zij enzovoorts) en de voornaamwoorden waarbij het zich prettig voelt.	Het kind aanspreken met diens oude geboortenaam en aanspreken met het verkeerde genderlabel en voornaamwoorden.
Het kind een veilige en stabiele omgeving bieden.	Het kind anders behandelen of apart houden.

Privacy respecteren.	Het bekendmaken van het biologisch geslacht, geboortenaam of andere persoonlijke gegevens van het kind.
...	...

10. Tot slot

Lise: Nog een laatste punt: er werd in een concrete situatie gesproken over een 'uitzondering maken'. In mijn optiek is daar geen sprake van: als een transgender kind aangeeft een jongen of een meisje te zijn, dan is dit kind een jongen of een meisje en hoort daarom bij desbetreffende speltak.

Het enige precedent dat hopelijk geschepd wordt, is dat in de toekomst andere transgender kinderen zonder problemen bij de juiste speltak terecht kunnen.

Ik wil nogmaals benadrukken dat het echt niet allemaal heel moeilijk hoeft te zijn. Als iedereen respectvol en begripvol met een dergelijke situatie omgaat, zal het in de praktijk waarschijnlijk allemaal behoorlijk meevallen!

Rosalie: Wat zijn de mogelijke gevolgen op de langere termijn?

- Scenario A: het kind is je later dankbaar is, omdat het niet langer hoefde te doen alsof zij een ander geslacht was. Statistisch gezien is de kans op dit scenario het grootst.
- Scenario B: het kind is later boos omdat het toch een niet transgender bleek te zijn. Statistisch gezien is de kans hierop aanzienlijk kleiner dan bovenstaande. Stel je als groep flexibel op en met het kind mee te denken en te groeien. Het kind zit daar niet verplicht, als het op een gegeven moment op het punt komt dat de speltak niet meer past bij de identiteit, moet er gewoon verder gewisseld kunnen worden.
- Scenario C: je gaat er niet in mee. Je beschadigt het vertrouwen van het kind en ouders en dat schaadt uiteindelijk de hele organisatie.

Door goed met een dergelijke situatie om te gaan, wordt het in de toekomst makkelijker voor andere kinderen om op Scouting zichzelf te kunnen zijn, en zich gesteund en welkom te voelen.

Taya: De psycholoog en gender expert [Diane Ehrensaft](#), auteur van *The gender Creative Child* verwoorde het ooit zo: *"Ik heb liever twintig kinderen die NU gelukkig zijn in het gender wat ze NU mogen uitdragen, ook al blijkt later dat ze toch iets anders willen, dan dat ik ze nu ga remmen en ze er later niet meer zijn."* Achtergrond van deze is opmerking is dat transgenders significant vaker last hebben van psychische problemen en suïcide als ze niet erkend worden of niet mogen zijn wie ze zich voelen te zijn,

Tot slot: er kan een informatieavond aangevraagd worden vanuit [Transvisie/GO](#) om voorlichting te geven. Onze ervaring is dat meer informatie bijna altijd beter is dan minder, omdat je zo op veel (ongestelde) vragen een antwoord kunt geven.